



LÄHIYMPÄRISTÖ TUTUKSI PÄIVÄKODISSA

Päiväkoti Sarvastossa Helsingissä ideoitiin ja toteutettiin Minä ja ympäristöni -teemaa toimintavuonna 2009–2010. Liikkeelle lähdettiin syyskuussa omasta itsestä. Jokainen lapsi teki omakuvan kangaspaloista, langanpätkistä ja muista kierrätysmateriaaleista. Syksyn vanhempainillassa kysyttiin vanhemmilta lupa piharetkien tekemiseen. Vanhemmat antoivat luvan mielellään. Joku tosin epäili tuleeko lapsille mieleen vertailla huonossa hengessä toistensa pihoja ja koteja.

Ohjaajat piirsivät ryhmän seinälle suuren kartan lähialueesta. Karttaan merkittiin päiväkotit ja teiden nimet. Ennen jokaista retkeä katsottiin kartasta, minne ollaan menossa ja mitä reittiä. Jokaisen retken jälkeen merkittiin retkikohde karttaan lapsen nimellä ja tarrakuvalla. Syyskuun lopulta toukokuulle vierailtiin ryhmän 22 lapsen kotipihoilla. Retkiä tehtiin parin viikon välein kävellen. Jokaisella retkellä käytiin 1–3 pihalla matkan pituudesta riippuen. Retken johdattajana toimi se lapsi, jonka kotipihaan oltiin menossa. Omalla kotipihaalla sai kertoa omin sanoin mitä halusi omasta kodista ja pihasta. Lisäksi lapsesta otettiin valokuva oman kodin edessä.

Lapset esittelivät pihansa mielellään ja suhtautuivat toistensa pihoihin ihailen ja innoissaan. Huonossa hengessä pihoja ei käyty vertailemaan. Joissakin kodeissa vanhemmat olivat paikalla, ja silloin tarjolla saattoi olla keksejä ja mehua. Kahteen kotiin ryhmä pääsi tutustumaan myös sisälle.



Vuoden aikana piirrettiin 1–2 lapsen kanssa kerrallaan kuva omasta kodista. Kuvat piirrettiin hiilipiirustuksina ja niistä kerrottiin tarinat. Kaikkien kodit laitettiin ryhmässä seinälle. Minä ja ympäristöni -teemasta oli tarkoitus tehdä keväällä vielä näyttely, mutta valitettavasti piharetkely venyi niin pitkälle, että se jäi toteuttamatta.

Vuoden aikana opittiin monenlaista. Jonossa kulkeminen onnistui vuoden loppupuolella todella hienosti. Luonnon kunnioittaminen ja oman asuin ympäristön arvostaminen olivat kantavina teemoina. Lapset kertoivat myös

omia sääntöjään: ”Pihalta ei saa repiä mitään.” Vuodenajat vaihtuivat projektin aikana, joten lähiympäristöä päästiin tarkkailemaan monen näköisenä. Kulkiessa sai samalla liikennekasvatusta sekä liikuntaa.

- Millon on mun koti? -kysymys kuultiin vuoden mittaan usein.
- Keskenään lapset ovat kehuneet toistensa pihoja ja kyselleet pääsisivätkö leikkimään sinne.
- Rakenteilla olevasta kodista riitti puhetta ja herkut olivat suosittuja.
- Myös matkasta puhuttiin: oliko pitkä matka ja miten kukin jaksoi kävellä. Vertailtiin myös kuka asuu kauimpana ja kerrottiin millä kuljetaan päiväkotiin.
- Karttaa on katseltu ja on ollut tärkeää, kun oma kuva ilmestyy kartalle.